

Forberedelse og frelse 13.4.2025 i Martinskirken og Gratiakirken. Salmer: 150v1-6, #9, 151, // 68, 430, 150v7-10 Matt 21,1-9 (læses i løbet af prædikenen). @gratiakirken: https://youtu.be/VpkrdS2CMT0 1. Forberedelser <i>Da de nærmede sig Jerusalem og kom til Betfage ved Oliebjerget, sendte Jesus to disciple af sted og sagde til dem: «Gå ind i landsbyen heroverfor, og I vil straks finde et æsel, som står bundet med sit føl. Løs dem, og kom med dem. Og hvis nogen spørger jer om noget, skal I svare: Herren har brug for dem, men vil straks sende dem tilbage.» (v1-3).</i> Jesus var på vej til Jerusalem. Som konge! Som folkets konge. Som verdens konge. Som vores konge. Vi hører om forberedelser. Matthæus, som er øjenvidne, fortæller om forberedelserne. Og han fortæller, at det er kongen selv, der forbereder. Han sender to disciple afsted. Han fortæller dem, hvad de ville finde i den lille landsby ved Oliebjerget. Han forudser, hvad en mand vil spørge dem om. Og Jesus giver dem de ord, de skal svare med. Formålet var, at Herren skulle have et ridedyr med dets føl. Det er ikke disciplene, som arrangerer. Det gør Jesus. Det er den sande gudstjeneste. Gud arrangerer og kommer til os. Kristen gudstjeneste er ikke noget, kristne har fundet på. Den er Guds gave. Den er overleveret til os fra Moses og profeterne. Og af Jesus og apostlene. Og det er Herren selv, som står bag. Det disciplene gjorde palmesøndag, var intet andet end det, Jesus bad dem gøre. De hentede æsler, lagde deres kapper på æslet. Og folk skar grene af palmerne og sang salmer til hans ære. Det gentog sig næsten 4 dage efter, skærtorsdag. Evangelisten Lukas fortæller: ⁸ Og Jesus sendte Peter og Johannes af sted og sagde: «Gå hen og forbered det påskemåltid, vi skal spise.» ⁹ De spurgte: «Hvor vil du have, at vi skal forberede det?» ¹⁰ Han svarede dem: «Når I kommer ind i byen, vil I møde en mand, som bærer på en vandkrukke. Følg efter ham til det hus, han går ind i, ¹¹ og sig til husets ejer: Mesteren siger til dig: Hvor er der et rum, hvor jeg kan spise påskemåltidet sammen med mine disciple? ¹² Så vil han vise jer et stort rum ovenpå med hynder; dér skal I forberede det.» ¹³ De gik og fandt det sådan, som Jesus havde sagt, og de forberedte påskemåltidet. (Luk 22:8-13). De blev vejledt til at	Preparation and salvation 13.4.2025 in Martin's Church and Gratiakirken. Hymns: 150v1-6, #9, 151, // 68, 430, 150v7-10 Matthew 21:1-9 (read during the sermon). YouTube link: https://youtu.be/VpkrdS2CMT0 1. Preparations <i>Now when they drew near Jerusalem, and came to Bethphage, at the Mount of Olives, then Jesus sent two disciples, 2 saying to them, "Go into the village opposite you, and immediately you will find a donkey tied, and a colt with her. Loose them and bring them to Me. 3 "And if anyone says anything to you, you shall say, 'The Lord has need of them,' and immediately he will send them." Matthew 21,1-3</i> Jesus was on his way to Jerusalem. As a king! As the king of the people, the king of the world, our king. We hear about preparations. Matthew, who is an eyewitness, tells about the preparations. And he says that it is the king himself who prepares. He sends two disciples into the village Bethphage. He tells them what they would find in the small village on the Mount of Olives. He anticipates what a man will ask them. And Jesus gives them the words with which they should respond. The purpose was for the Lord to have a donkey with its foal. It is not the disciples who arrange. Jesus does. That is the true worship service. God arranges and comes to us. Christian worship is not something Christians have invented. It is God's gift. It has been handed down to us from Moses and the prophets. And of Jesus and the apostles. And it is the Lord himself who is behind it. What the disciples did on Palm Sunday was nothing more than what Jesus told them to do. They picked up donkeys, put their capes on the donkey. And people cut branches off the palm trees and sang hymns in his honor. It almost repeated itself 4 days later, Maundy Thursday. The evangelist Luke relates: ⁸ And Jesus sent Peter and John and said, "Go and prepare the Passover meal that we are going to eat." ⁹ They asked, "Where do you want us to prepare it?" ¹⁰ He answered them, "When you enter the city, you will meet a man carrying a waterpot. Follow him to the house he is entering, ¹¹ and say to the owner of the house, 'The Master says to you, 'Where is there a room where I can eat the Passover meal with my disciples?' ¹² Then he will show you a large room upstairs with cushions, and there you must prepare it." ¹³ They went and found it just as Jesus had said, and they prepared the Passover meal. (Luke 22:8-13). They were guided to do
---	--

gøre det, sådan som Herren havde bestemt det for dem. Og han lod det lykkes. Derfor gør vi på samme måde: Vi samles i Jesu navn. Vi bruger de nådemidler, som han har givet os og befalet os at bruge: Evangeliets prædiken, Dåben i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn med livslang oplæring. Og Skriftemålet, hvor synderne bliver bekendt og tilgivet, sådan som Jesus har sagt at vi må gøre og skal gøre. Og den hellige nadver med brød og vin, som Jesus indstiftede skærtorsdag. Apostlen Paulus skriver herom: ²³ <i>For jeg har modtaget fra Herren og også overleveret til jer, at Herren Jesus i den nat, da han blev forrådt, tog et brød,</i> ²⁴ <i>takkede, brød det og sagde: «Dette er mit legeme, som gives for jer; gør dette til ihukommelse af mig!»</i> ²⁵ <i>Ligeså tog han også bægeret efter måltidet og sagde: «Dette bæger er den nye pagt ved mit blod; gør dette, hver gang I drikker det, til ihukommelse af mig!»</i> (1 Kor 11,23-25). Ligesom disciplene ikke havde noget valg, andet end at gå ind i Betfage og hente æslet og senere gå ind i Jerusalem og møde en mand, der bar på en krukke, sådan skal vi lytte til Herrens ord. Derved samler han kristne til gudstjeneste. Og han er med os. Med os i Ordet og i Dåben og Nadveren. Med tilgivelse. Skriftlæsning, trosbekendelse, bønner, prædiken, nadver. Det er ikke os, der gør det relevant ved at gøre det moderne og svarende til hvad mennesker møder til koncerter og festivaller. Det er Jesus der gør det relevant. 2. Relevans Jesus havde knyttet sine disciple tæt til sig. Og for dem var det blevet sådan, at hvis han sagde noget, var det relevant, også selv om de ikke lige fattede, hvorfor. Det var sket ved, at Jesus igen og igen vist dem, at de behøvede ham. På alle måder. Hans omsorg. Hans almagt i stormen. Hans omsorg i ødemarken. Hans hjælp til deres onde hjerter med tilgivelse. Matthæus fortæller det kort forinden at Jesus havde sagt: <i>”Menneskesønnen er kommet for at tjene og give sit liv som løsesum for mange.”</i> (Matt 20,28) Det er også den nødvendige baggrund, hvis der hos os skal være en kristen gudstjeneste. Herren må tale alvorligt til os om vore bekymringer, som afslører, at vi stoler mere på os selv end på vores Himmelske Far. Og han gør det i omsorg!	it as the Lord had ordained it for them. And he let it succeed. That is why we do the same thing: We gather in the name of Jesus. We use the means of grace that He has given us and commanded us to use: the preaching of the gospel, baptism in the name of the Father and of the Son, and of the Holy Ghost with lifelong instruction. And the Confession, where sins are confessed and forgiven, as Jesus has said we must do and must do. And the Holy Communion with bread and wine, which Jesus instituted on Maundy Thursday. The Apostle Paul writes about this: ²³ <i>For I have received from the Lord, and also delivered to you, that in the night when he was betrayed, the Lord Jesus took bread,</i> ²⁴ <i>gave thanks, broke it, saying, "This is my body, which is given for you; do this in remembrance of me."</i> ²⁵ <i>And he also took the cup after the meal, saying, "This cup is the new covenant by my blood; do this every time you drink it, in remembrance of me."</i> (1 Corinthians 11:23-25). Just as the disciples had no choice but to go into Bethphage and get the donkey, and later go into Jerusalem and meet a man carrying a jar, so we must listen to the word of the Lord. In doing so, he gathers Christians for worship. And he is with us. With us in the Word and in Baptism and the Lord's Supper. With forgiveness. Scripture reading, creed, prayers, sermon, communion. It is not us who make it relevant by making it modern and similar to what people encounter at concerts and festivals. It is Jesus who makes it relevant. 2. Relevance Jesus had drawn his disciples close to him. And for them, it had become so that if he said something, it was relevant, even if they didn't understand why. This had happened because Jesus showed them again and again that they needed Him. In every way. His care. His omnipotence in the storm. His care in the wilderness. His help to their evil hearts with forgiveness. Matthew tells us shortly before that Jesus had said: <i>"The Son of man has come to serve and to give his life as a ransom for many."</i> (Matthew 20:28) This is also the necessary background if we are to have a Christian worship service. The Lord must speak seriously to us about our concerns, which reveal that we trust ourselves more than our Heavenly Father. And he does it in care! He takes you out into some storms and show that He has power over storm and sea, so you cry out for help. He does it in care. And He shows to you your own heart that there are evil thoughts, murder, fornication, gossip, and false desires. It's not
---	--

Han tager dig med ud i nogle storme og viser, at han har magten over storm og hav, så du råber om hjælp. Han gør det i omsorg. Og han viser os vore hjerter, at der er onde tanker, mord, utugt, sladder og falsk begær. Det er ikke underholdende. Men sådan bliver det relevant, at Jesus døde på et kors. Dødsens relevant. Det skal der prædikes om, så ingen går fra kirke uden at vide, at der er håb i Jesus og udelukkende i ham. Han er kongen. Sådan bliver hver søndag Herrens dag, hvor vor Herre Jesus Kristus kalder os sammen. Disciplene vidste godt, at det hele var arrangeret af Jesus. Sådan er også vores gudstjeneste arrangeret af Jesus. Og da er vi kommet til hovedsagen: nemlig, hvad Herren selv gør for os.	entertaining. But this is how it becomes relevant that Jesus died on a cross. Deathly relevant. This must be preached so that no one leaves church without knowing that there is hope in Jesus and only in Him. He is the king. This is how every Sunday becomes the Lord's day, when our Lord Jesus Christ calls us together. The disciples knew very well that it was all arranged by Jesus. This is also how our worship service is organized by Jesus. And then we have come to the main thing: namely, what the Lord Himself does for us.
3. Jesus er frelser for os og alle Det forkyndes med profetiens ord: <i>Det skete, for at det skulle opfyldes, som er talt ved profeten, der siger: Sig til Zions datter: Se, din konge kommer til dig, sagtmodig, ridende på et æsel og på et trækdyrs føl.</i> Matthæus nævner i Skriftens ord Jesu sagtmodighed og ydmyge ankomst. Sådan er det også i en kristen gudstjeneste. Guds Søn, som selv er Gud var lige med Gud, gav afkald og blev menneske. Sagtmodigt og ydmygt! Først som et barn der fødes af Jomfru Maria. Ydmygt og fattigt. Og alligevel stærkt. Barnet er jo Herren selv, Gud med os. Immanuel. Senere ydmygt, når han helbredte og hjalp mennesker. Og til sidst, da han lod sig ydmyge og blev lydlig til døden på et kors for at frelse sit folk fra deres synder. Derfor må enhver kristen gudstjeneste denne karakter af ydmyghed, lydighed og offer. Synden bekendes og tilgives. Der læses fra Skriften. Troen bekendes. Der prædikes om Jesus som korsfæstet. Og der holdes nadver. Ser det ud af noget særligt? Hente æsler, følges med ham ind i Jerusalem. Lytte til hans prædiken. Se ham blive fanget i haven, ført bort til dødsdom og korsfæstelse. Men så at blive mødt af ham og se hans gennemborede hænder. Og høre ham sige: "Fred være med jer!" Jo, det er stort! Det er gudstjeneste. Dette forkyndes profeten også. Og vi hørte det i læsningen: <i>Han udråber fred til folkene, han hersker fra hav til hav og fra floden til jordens ender. For dit pagtsblods skyld slipper jeg dine fanger løs fra cisternen, hvor der ikke er vand.</i>	3. Jesus is the Savior of us and all of us It is proclaimed in the words of prophecy: <i>All this was done that it might be fulfilled which was spoken by the prophet, saying: 5 "Tell the daughter of Zion, Behold, your King is coming to you, Lowly, and sitting on a donkey, A colt, the foal of a donkey."</i> In the words of Scripture, Matthew mentions Jesus' meekness and humble arrival. This is also the case in a Christian service. We heard in the second reading today: <i>Christ Jesus who, being in the form of God, did not consider it robbery to be equal with God, but made Himself of no reputation, taking the form of a bondservant, and coming in the likeness of men. And being found in appearance as a man, He humbled Himself and became obedient to the point of death, even the death of the cross (Philippians 2).</i> Meek and humble! First as a child born of the Virgin Mary. Humble and poor. And yet strong. The child is the Lord himself, God with us. Immanuel. Later humbly, when he healed and helped people. And finally, when He allowed Himself to be humbled and became obedient to death on a cross to save His people from their sins. Therefore, every Christian worship service must have this character of humility, obedience and sacrifice. Sin is confessed and forgiven. It reads from Scripture. The faith is professed. Jesus is preached as crucified. And there is a sacrament. Does it look like something special? Fetch donkeys, follow him into Jerusalem. Listen to his sermon. See him caught in the garden, taken away to death sentence and crucifixion. But then to be greeted by him and see his pierced hands. And hear him say, "Peace be with you!" Yes, it's big! It is a church service. This is also preached to the prophet. And we heard it in the reading: <i>He shall speak peace to the nations; His dominion shall be from sea to sea, And from the River to the ends of the earth.' "As for you also, Because of the blood of your covenant."</i>

Pagtsblodet er centralt. Blodet fra et offeret bekræfter pagten og tilgivelsen. Sådan blev Jesu død vores redning. Og det gives i den kristne menighed til de kristne. Og da sker også for os, hvad profeten forkynder: "Vend tilbage til borgen, I fanger, der har håb! I dag er der en, der forkynder: "Jeg giver dig igen i dobbelt mål." Der er virkelig håb for os. Håbet skyldes pagtsblodet, Jesu blod, som blev udgydt for mine synder. Derfor synger vi i stor glæde: <i>"Her er han, som vil favne dig med sin kærlighed, her er han, som vil gavne dig med sin blodig sved."</i> <i>"Her er han som vil bære en tornekrans for dig, her er han som skal være din drot evindeligt"</i>. 4. Vi deltager til Guds ære	The blood of the covenant is central. The blood of a sacrifice confirms the covenant and forgiveness. This is how Jesus' death became our salvation. And it is given in the Christian congregation to the Christians. And then also happens to us what the prophet declares: <i>"I will set your prisoners free from the waterless pit. Return to the stronghold, You prisoners of hope. Even today I declare That I will restore double to you."</i> - There is real hope for us. Hope comes from the blood of the covenant, the blood of Jesus, which was shed for my sins. That is why we sing with great joy: <i>"Here is he who will embrace you with his love, here is he who will benefit you with his bloody sweat."</i> <i>"Here is he who will wear a wreath of thorns for you, here is he who will be your lord forever"</i>.
<i>Den store folkeskare bredte deres kapper ud på vejen, andre skar grene af træerne og strøede dem på vejen. Og skarerne, som gik foran ham, og de, der fulgte efter, råbte: Hosanna, Davids søn! Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn! Hosanna i det højeste!</i> Skaren tjente Jesus, fordi han kom til dem som konge og frelser. Forstod de alt det, der skulle ske. Nej. Men de troede på ham som Davids Søn, Messias. Og de sang "Hosanna!" Det betyder: "Herre, frels dog!" Lad os fortsætte med at bede "Hosanna!" alle påskedagene! Vi er en kristen menighed, og troen på, at Jesus kommer og er hos os i dag ved Ordet og Sakramenterne, har sat meget i gang. Vi ser resultatet. Blomster på alteret. Skønne lys. Et sølvbæger med vin og en tallerken med brød. Salmenumre på væggen. Organisten har øvet. Tre læsninger fra Den hellige Skrift er forberedt. Og en prædiken er skrevet under bøn til Helligånden. Kirken er Frelsens Hus, når kristne samles om Evangeliet. <i>Se, din konge kommer til dig på søndag!</i> Vi er med til at udråbe det, når vi bærer forkyndelsen. Vi siger: <i>"Jeg gerne mine klæder vil for dig lægge ned, jeg med i flokken træder, som er til tak bered."</i> Amen.	4. We participate for the glory of God <i>And a very great multitude spread their clothes on the road; others cut down branches from the trees and spread them on the road. Then the multitudes who went before and those who followed cried out, saying: "Hosanna to the Son of David! Blessed is He who comes in the name of the LORD!" Hosanna in the highest!"</i> The crowd served Jesus because He came to them as King and Savior. They understood everything that was going to happen. No. But they believed in him as the Son of David, the Messiah. And they sang "Hosanna!" It means, "Lord, save us!" Let us continue to pray like this during this Easter season. We are a Christian church, and the belief that Jesus comes and is with us today through the Word and the Sacraments has set a lot in motion. We see the result. Flowers on the altar. Beautiful candles. A silver cup of wine and a plate of bread. Hymn numbers on the wall. The organist has been practicing. Three readings from Holy Scripture are prepared. And a sermon is written during prayer to the Holy Spirit. The Church is the House of Salvation when Christians gather around the Gospel. <i>Behold, your king is coming to you on Sunday!</i> We help to proclaim it when we carry the preaching. We say, <i>"I will lay down my garments for you, I will step into the crowd who is ready to give thanks. Amen."</i>